

voorraden moesten worden bewaakt. Zo kreeg in Amsterdam-oost een compagnie van de Bewakingstroepen de taak om de loodsen van de Hollandse Stoombootmaatschappij te bewaken, waarin de *Wehrmacht* grote hoeveelheden drank, levensmiddelen en textiel had opgeslagen. Enkele weken later kwam een functionaris van de HSM zijn beklag doen, waarna de betrokken wijkcommandant van de BS op onderzoek uitging. Hij rapporteerde op 29 mei:

‘In de eerste loods die we binnenkwamen, hing een doordringende wijnlucht en waren de vloeren doordrenkt met wijn. Vele vaten waren hier leeggemaakt ... Ook in alle andere loodsen zagen we een chaotische toestand. Vaten pulp, bestemd voor jamfabricage, waren opengemaakt – de pulp stroomde over de vloer (de verwachting scheen geweest te zijn dat de inhoud der vaten uit alcoholica bestond) ... Behalve ’s nachts werden ook overdag met auto’s en motoren goederen uit de loodsen gehaald ... In plaats van zich op normale wijze toegang te verschaffen, gaf men er de voorkeur aan, door verbreking zich een weg te banen ... Posten die waren uitgezet voor de bewaking van de loodsen, verdwenen in de loodsen en vulden zakken met goederen ... Het was onze zegsman opgevallen *dat gedurende het gehele tijdperk slechts één post was opgetreden die absoluut elkeen de toegang tot de loodsen ontzegde*. Overigens was het een *va-et-vient* geweest van NBS’ers en vriendjes ... In een andere loods had zich een grote hoeveelheid manufacturen bevonden die ook voor het grootste deel gestolen waren.

Tenslotte kwamen we in het grote kantoorgebouw der Hollandse Stoombootmaatschappij, hetwelk bij de Duitsers in gebruik is geweest en door hen in ordentelijke staat verlaten ... Overal waren deuren verbroken ... [en] alle kasten en bureaus opengebroken.’

De conclusie van de functionaris van de HSM was, ‘dat wat hier gedurende vijf jaar onder Duitse bezetting was geschied, niet dusdanige vormen had aangenomen als datgene wat in de drie weken dat de bewaking aan de NBS was opgedragen, heeft plaatsgevonden.’¹

Bij een roofoffensief als deze moet men in het oog houden dat zij zich voordeed in de fase die aan de grote uitbreiding van de BS voorafging.

Men mag niet generaliseren: er zijn talrijke BS’ers geweest die zich correct hebben gedragen en die ook de onaangename wachtdiensten (diensten die verricht moesten worden in weer en wind, met schamele kledij en op lekkende schoenen) stipt hebben verricht – even waar is het dat de gepleegde misdragingen de BS in delen des lands binnen enkele

¹ BS Amsterdam, Bewakingstroepen Oost, Wijk I, Commandant: ‘Rapport no. 72’ (29 mei 1945) (Doc II – 500 A).